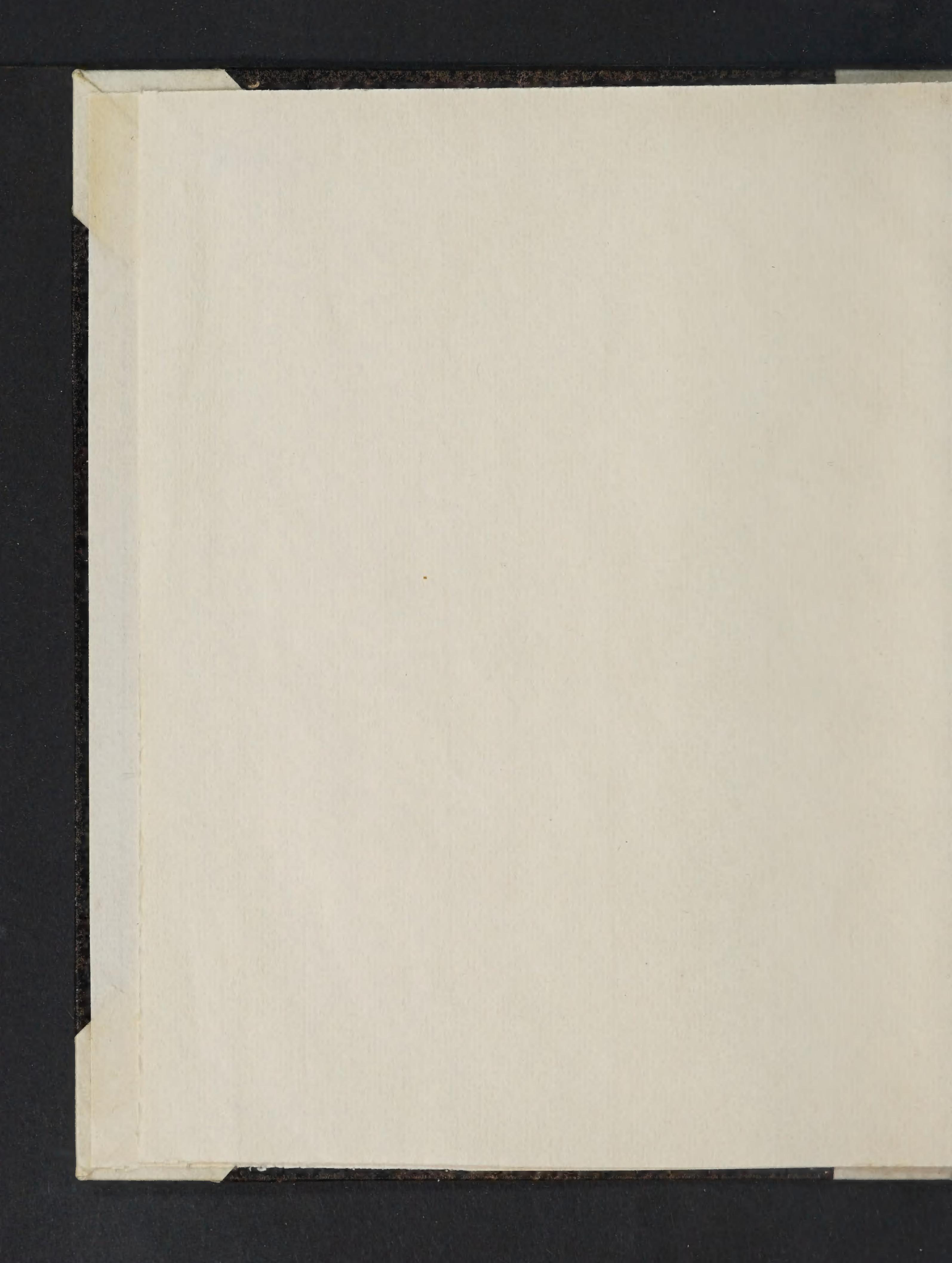

THESES DE COCHLEATIONE EJUSQUE VENENOSA CONTAGIONE, ET MULTIPLICIBUS SPECIEBUS,

Quas

Sub Præside

HASIONE LEFLERO

Narragonensi,

Pro privato & domestico exercitio sui, defendet

VOLUCRINIA LEPIDA

Stutzerensis:

In Collegij hujus facultatis penetralibus, in frequentia utriusq; sexus,

Calendis temporis præsentis, præteriti & futuri.

Excusæ Anno M. DC. XXVII.

I.

IN superiori Disputatione de Hasione ejusq; speciebus à nobis proposita, satis superq; examinata, inter reliqua de Hasionibus Venereis & Amatorijs, hoc est, de Cochleatoribus pauca quædam diximus, sed cum in genere scire, secundum Aristotelem, confusam tantum pariat cognitionem, & cochleatores nolint confusam habere virginum cognitionem, operæ pretium duximus, specialiùs de unica illa specie hoc tempore agere, ut specialior fiat Hasionum illarum specialium speculatio: Cum pulcrum sit digito monstrari & dicier, Hic est, scilicet non unus tantùm magnus hasio, sed & insignis cochleator: Et non minus pulcrum sit monstrari & dicier, Hæc est una magna hasibilis cochleatrix.

II. Benè autem intelligendum est, quòd nunc cochleatio non amplius sit symptoma Hasibilitatis, sed quòd Hasibilitas sit vel genus, vel symptoma saltem cochleationis, quod non est mirum, cum medicis notum sit, diverso respectu idem symptoma & morbum principalem esse posse, non secus sicut aliquis diverso respectu Hasio, Leimstenglerus, & Cochleator simul esse potest, ut etiam Puellæ simul virgines cochleatrices, meretrices, Leimstengletrices esse possunt, siquidem nomina omnia in IX sint generis fœminini, & utrumq; sit Accusativi casus.

III. Quid verò vocabulum Cochleationis significat, ex gemma gemmarum virginum, & ex Lexicis & Calepino Ancillarum peti poterit, quæ derivant illud nomen ex cochlearibus, quòd nempe ij, qui hac qualitate vel morbo affecti sint, tam libenter lingant virgines, quàm famelicus offam vel

cochlearia, unde posteà hi ægroti cochleatores, Germanicè Lefflers *vocantur, quadratq; in eos proverbium :* Lecker auß der Küchen.

IV. Alij sunt in ea sententia, quòd nomen cochleationis ortum sit ex pompa (visa mihi digna relatu) nempe, quòd tali cuidam socio ancilla vel virgo (ancillæ enim virgines non sunt) cochlear quoddam clancularie vestibus appenderit, & pileo affixerit, (eodem modo ut virgini antica pars caligarum adolescentis appensa fuit) unde postea hæc fabula omnibus cochleatoribus nomen hoc à cochlearibus fecerit, ut adhuc hodie sic vocentur juxta versum : Semper onos nomenq; suum Leporesq; manebunt.

V. Sed ut ad rem perveniamus. Quid Cochleatio sit, quæritur amplius, nam licet constet ex superiore Hasionis disputatione, quòd morbus sit, tamen quia hi cochleatores nolunt credere, se morbo laborare, creditur, quòd non sit morbus, sed contra illos sciendum est, quòd licet illi hoc nesciant, nihilominus tamen esse : nam sicut maxima fatuitas est, cum quis se fatū ignorat, ita maximus morbus est, qui ignoratur.

VI. Est ergò Cochleatio non tantùm morbus, verum etjam venenum, dulce primum, posteà amarum, in utroq; genere, masculino & fœminino, in optativo & conjunctivo modo, serpens primum ex oculis in oculos, ex ore in os, ex lingua in linguam, ex manibus in collum & brachia, ex carne in spiritum febriliter, sæpè etiam in abyssum carnis pestilentialiter omnes venas in toto corpore humano occupat.

VII. Dicimus autem Cochleationem venenum, quòd tam contagiosè serpat & propagetur, maximè ex conversatione utriusq; sexus, non secus ut in peste contagiosa venenum propagatur, sæpè tantum ex ipso visu, non secus ac si virgines essent basilisci, quæ visu suo adolescentes inficiant, aut contrà etiam ab adolescentibus inficiantur, ut mutua hæc cochleatio

merè

merè ex conversatione venenosè propagetur, & in venas nervosq; derivetur.

VIII. Sicut autem multæ sunt in corpore venæ & nervi, sic quoq; sunt multæ figuræ & modi cochleandi, secundum variationem locorum affectorũ, ut quivis facilè intelligit, quarum prima, quæ fit ex oculis, & nervos visivos occupat, ut adolescentes & puellæ in Optativo modo, qui in Spiritu & ex oculis cochleantur, unde fit, ut puellæ per totum diem propè fenestram sedeant, ut sartorum servi, & expectent adolescentes prætereuntes.

IX. Non autem ex æquo expectant & spectant, sed cum cochleatio ratione termini, non tantum sit in quinta specie qualitatis, sed & in Prædicamento Relationis, correlativum suum cochleantem, quem Junckerum, si Dijs placet, vocant, maximopere & sitienter expectant. Qui si præterit, non directè in fenestram faciem vertit, sed acutos & obliquos facit oculorum angulos, ut & illam suam correlativam videat, & alius non animadvertat.

*X. Et hoc non interdiu fit, sed & noctu, tunc enim illa, domo clausa, jacet in fenestra superioris contignationis janua tali signo * notata, hic verò ante fores musica, alijsq; instrumentis exhibet ei chorum, & canit illud Orlandi, Surge, propera. Item,* Ich kan schleichen / Steh auff vnd laß mich ein/ *Si hæc præ parentibus aperire non audet, flet in illam musicam, O suavis musica, In fine videbitur cujus toni.*

XI. Sæpè etiam in templo certas sibi stationes describunt, ut alter alteram, aut altera alterum videre poßit, & inde fit, ut nullam negligant concionem, quâ non templum frequententent, Non propter Lazarum, sed propter Martham.

XII. In hac figura videas oculorum nutus frequentißimos, tersiones oris, motiones capitis, & pectoris, quæ gemitum præ se ferunt, screatus, tusses breves, ehum, ehum, gesticula-

tiones manuum, risus levicolus, Sic tamen ne rusticus intelligat, ostensiones manusculorum, corollarum, annulorum, libellorum aureorum, amicularum, strophiolorum, pomorum rubrorum, & id genus alia, Idem factitant in nuptiis & choreis, maximè si alius cum alia, non propria correlativa conjungatur.

XIII. Ex oculis aliquando, non semper tamen descendit hoc venenum in alias partes corporis, nimirum si ex optativo modo derivetur in conjunctivum, cujus derivationis ratio prius nobis explicanda est, quàm doceatur, quomodo in alias partes venenum hoc descendat.

XIV. Sunt autem derivationis hujus, ut conjungantur, casus varij: Quidam enim adolescentes cum volunt non tantum oculis & spiritu, sed conjunctim enter & præsenter cochleare, & virginibus conjungi, mittunt aliquando famulos, per quos quærunt, anne vinum & cerevisia ibi sit venalis: si sit, non opus est multis ambagibus, si non sit, quærunt proximam vicinam domum, eò virgines accersunt, imò quæ non invitæ eò veniunt, ibi quid agant, postea docebitur.

XV. Virgines verò ancillas suas mittunt, per quas fingunt peregrinas eò venisse litteras, quas ipse auferat, ne decipiatur à tabellario. Haud raro etiam invicem sibi litteras scribunt, & extra portas in hortum, aut alias peregrinas domos se vocant.

XVI. Translationis Epistolarum miri sunt modi: nam aliquando virgines complicant litteras in modum spiræ, & super hanc spiram flectunt & ligant flores in modum coronæ, quam postea adolescentibus mittunt, unde mens illorum mutuò patefiat: videte quæso, nonne hac fallaciâ munitiones & urbes prodi possunt? Res hæc verè acta est.

XVII. Sæpè folium Chartæ lusoriæ mittunt, numerorum octo, aut novem, quod significat adolescentes debere venire

nere vesperi circa horam octavam aut nonam, quod non tantum puellæ, sed famellæ etiam faciunt, nimirum cum maritus non est domi, aut cum fessus socius dormit sicut piger Epimenides. Ratio est, quia, cur etiam non est alacris & fortis in bello.

XVIII. Cum ergò jam derivantur in conjunctivum modum, tunc primò venenum illud contagiosum se exerit, & linguam occupat, ut nihil aliud audiatur, quàm meum corculum, meum suavium, mea columba, mea gallina (quia debet excludere ova) imò totum sensum gustus perdit & accendit, unde fit oris ad os combinatio, labiorum lambatio, vel linctura, linguæ cum lingua refrigeratio, & manuum in partes corporis varias insinuatio.

XIX. Aut si hoc nondum licet, nimirum si adhuc lupus quidam sit in fabula, tunc saltem fit manuum datio, leviuscula lateris ad latus compreßio, titillatio, pedum contactus, genuum ad genua, si fieri potest, applicatio, oculorum nutus, arrisio.

XX. Videmus etiam quòd non rarò cum lapillis & putaminibus nucum jaculationes intendant, & petant se mutuo pomis, juxta illud: Malo me Galathea petit lasciva puella,
Et fugit ad salices, & se cupit ante videri.

XXI. Donec tandem lupus, qui adfuit, absit, & tunc sequuntur, quæ thesi 18. descripsimus, & præterea insinuat se venenum in omnes venas totius corporis: In Cephalicam primum, & caput utrinq; ita dementat, ut videntes non videant, & audientes non audiant, & cum ament Ranam, ranam putent esse Dianam, & cum putent Amorem cadere super folium Rosæ, cadit super folium, quod ex vacca prolapsum est. Quæ stupefactio sensuum inde oritur, quia omnes spiritus visivos & auditorios venenum summo suo frigore constipat, ut fiant tanquam stipites: aut summo calore exsiccat

siccat & absumit: Utrumq; enim in hoc veneno est, calor & frigus, in quarto scilicet gradu.

XXII. Sæpè in humerariam axillarem, & interiorem cubiti venam, quæ Hepatica dicitur, venenum hoc collabitur, & hice homines ab amplexu humerorum & cubitorum non possunt iterum divelli: fortè quod fiant in venis & nervis contracti, ut tam curva brachia semel collis injecta, iterum non poßint rectificare.

XXIII. Non secus sicut illi, qui in combinatione oris juncti, disjungi iterum nequeunt, cum nimirum cutis labiorum exsiccetur & corrugetur, non secus sicut crumena vetularum; ut labra iterum planari nequeant: imò ut sæpè cutis ex tot osculationibus abdradatur & perfricetur. His postea peculiare unguentum pro labris præparandum est. Sed de curatione hujus morbi suo tempore.

XXIV. Rarißimè fit, ut hoc venenum in Cardiacam seu cordialem venam cadat, quia si hoc fit, tunc fit lethale: itaq; maximè frequenter manet tantum in superficie Epatis & brachij in exterioribus venis, membranisq; oris & lingnæ, juxta illud: Amo te quidem, sed non ut ducam: & verba puellarum folijs leviora caducis.

XXV. Fit tamen aliquando, ut in cardiacam cadat, sed tunc est magnum periculum, quia inde derivatur in adolescentibus in ramum alicujus venæ ferè medianæ, in qua excitat spiritus & inflammat, ulcusq; excitat purulentum, à quo nisi caveant sibi correlativæ cochleatrices, statim in magnas cadunt paßiones, acquiruntq; innumeros morbos complicatos, ut tumorem & obstructionem, quæ postea vitæ & mortis periculum inducunt.

XXVI. Et hæc species est pestilentialis, cum nimirum venenum, ut in definitione diximus, ex carne in spiritus, ex spiritibus in abyssum carnis prolabitur, quam ut omnes diligenter fugiatis, admonendi estis.

In

XXVII. In hanc formam cadunt illæ fœminæ, quæ adolescentes domos & hortos suos semper frequentare jubent, & subjiciunt consilia, quomodo nimirum illud occultare poßint, nimirum jubent chartam & pennas secum portare, ut videãtur populo aliquid scribere: & revera sic se res habet, quia scribunt illi Socij, non tamen in charta, sed palimpfesto litteras, ut vocant, versalicas, seu magnas, quas ad vivum, juxta exemplaria artificis, sic exprimunt, ut nihil habeas, quod improbes suo tempore.

XXVIII. Nunc aliquid adhuc arcanum & secretum de Natura hujus veneni explicabo: Aliquando hoc venenum non est contagiosum & non egreditur ægrotum, sed manet in uno subjecto. Et hæc cochleatio spuria est, & impropriè sic dicta.

XXIX. Quæris, quando hoc fiat, & in quibus? In virginibus æquè in adolescentibus: Sunt enim adolescentes, qui uxorem ducere volentes, omnes virgines ex æquo contemnũt, nulla est tam pulcra, tam elegans, tam benè constituta, quin illi habeant, quod in illis vituperent, & jubent sibi pingi unam, ad cujus similitudinem si non aliquam inveniunt, in se venenum hoc retorquetur.

XXX. Ejusdem farinæ sunt quoq; virgines, quæ licet sint maturæ ut nuces, non possunt tamen ullum invenire adolescentem, qui vel incessu, vel barba, vel oculis, vel naso, vel genis, situq; corporis illis non improbetur, quos vexant, deludunt, sic tamen, ut dum vexent & deludant, vexentur ipsæ, & deludant se ipsas.

XXXI. Fit enim ut cum diu elegerint, postea negligantur, & maneant, quæ sunt, senescant, fiant pecora campi, obscura capita, quæ tandem Dijs agant gratias, si vel claudum Vulcanum, vel Saturnum, vel Æsopum aliquem accipiant apud manum; Dignum scilicet patella operculum.

XXXII. *Sic ubi venenum in eodem subjecto permanet, incipiunt sibi solis placere. Et adolescentes emunt magna specula, magnos pectines, strigiles, miserumque suam barbam & capillos pectunt, repectunt, tondunt, retundunt, capillos apud aures & in fronte crispant, collaria jam sic, jam aliter corrugant, pileos purgant, repurgant, & diversimodè collocant, & seipsos non secus ac feles lingunt.*

XXXIII. *Idem faciunt virgines, nisi quòd illis barba oralis negotium nullum facessat: illæ emunt viscosas strigiles, genas pingunt fucis, orant ad specula novo pietatis cultu, nempe cum in libris precationum habeant specula, in quibus suam imagunculam speculantur, & ex toto corde adorant, & invocant seipsas, siquidem se Deas, Veneres, Junones & Helenas esse præsumant.*

XXXIV. *Quæ hæc specula secum non habent, illæ cum volunt domo exire, ante speculum componunt os semel, & postea vel non vel vix idipsum iterum aperiunt, ne plicas istius compositionis corrumpant, & de novo iterum sic componere nequeant.*

XXXV. *Et hæc cochleationis species contemnenda non est, cum multa viderimus exempla, quæ hac impropria cochleatione tandem ad propriè sic dictam cochleationem pervenerint: Est enim Parasceve ad sequentem scenam.*

XXXVI. *Redeamus nunc ad superiorem propriè sic dictam cochleationem inter utrumque sexũ, & quasdam cochleãtium distinctiones doceamus, quæ sunt, quòd quidam cochleatores sint felices, quidã infelices, ut e. g. qui volũt puellis strophiola abripere, & illis invitis discindant. Et qui puellas invitas volunt super braccas & genua collocare, & invitas alijs modis familiariter tractare, & qui quando non possunt cum virgine cochleare, cum ancilla cochleant. Illi enim in hoc Donato cochleationis suum Felix non benè didicerunt, juxta illud:*

illud: Amare & non amari, sive non gustare, facit Diabolum murmurare. Et hi possunt etiam hebetes dici, ad differentiam aliorum, qui acres dicuntur.

XXXVII. Est adhuc nova distinctio, quam benè notate, quæ inservit ad dignoscendos Tyrunculos ab artificibus, nam quando quidam vix veniunt ex schola A. b. c. daria, statim tam hasibiliter discurrunt, ut hac peste inficiantur, & postea se tam ineptos præbent, ut dici nequeat: Hi nondum sunt lepores, sed cuniculi in hasibilitate: in cochleatione verò sunt cochleatores in sedecimo: Artifices verò veterani cochleatores sunt in folio: Intermedij sunt in quarto & octavo.

XXXVIII. Id verò æquè in adolescentibus ac puellis contingit, in quibus etiam sunt quædam in folio cochleatrices, quæ non tantùm unum, sed vel decem correlativa seu Junckeros habere possunt, & eos mirum in modum tractare, unũ vexare, pedibus calcando, alterum, manus dando, tertium arridendo. Non minus etiam inter eas sunt quædam in sedecimo, quæ, ubi vix cunas egressæ sunt, nondumq; acum vel colum tractare didicerunt, statim discunt se juvenibus agglutinare, quia urit maturè, quod vult eine Hure manere: &, A teneris assuescere multum est. Intermediæ sunt in quarto & octavo.

XXXIX. Tandem dicenda sunt prognostica illius morbi signa, seu veneni illius affecta: Sunt autem ea, pecuniæ emũctio, & febris in crumena, quia, qui vult cochleare, debet pecunisare. Debet enim dare amiculas, catenas, pallia, monilia, & hujusmodi alia: Virgines pileorum spiras, strophiola, coronas, &c. Item Rivalitas, si pulcra: Si deformis, crux & explosio. Item, planctus & luctus. Nam qvando adolescentes abeunt, ut hanc veneni contagionem vitent, oritur luctus & stridor dentium, fletus, ejulatus, & sic corbisatio, de qua fortè aliàs plura. Item successio alterius post amissionẽ unius. Nam successore novo tollitur omnis amans. Sym-

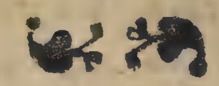
XL. Symptomata sunt omnes eæ affectiones, quæ in Hasibili qualitate accidere dicta sunt.

XLI. Signa sunt magnum oculorum albumen, gyratio eorundem, frequens pallor, gemitus profundi, annuli duplicium manuum, aut corculi transfixi signa gerentes. Tremor venæ ferè medianæ, & reliquæ phantasiæ, quæ thesi 12. supra recitata sunt. Plura vel qui ipse cochleator est, vel cochleantium assiduus comes & spectator est, observare poterit: Interim caveat tamen, ne illa contagione simul spectando corripiatur, juxta illud: Qui claudo cohabitat, claudicare discit. Et, qui picem tangit, inquinabitur ab eâ.

COROLLARIA.

1. An omnis cochleatio sit parasceve ad sequentem scenam nuptiarum, conjunctionis & oppositionis? Negatur.
2. Uter sexus, masculus an fæminæus, fertilior & maturior sit ad cochleandum. Respondetur, pro sexu fæmineo.
3. An rusticorum servi cum ancillis rusticis dicantur etiam cochleare? Respondetur, quòd non, quia rusticus venter non gignit sensum tenuem, sed crassum.
4. An una actio cochleationis faciat habitum? Affirmatur, contra omnes Logicos.
5. An cochleatio fieri possit in instanti? Affirmatur contra omnes Physicos.
6. An in sistemate cantus cochleatorij, ex amaro & dulci fiat bona harmonia? Affirmatur, quia repercussio in tertio & quarto modo est A Mi in La mi.
7. Uter numerûm de cochleatione sit perfectior? Respondetur, Binarius contra Arithmeticos, qui dicunt numerum denarium esse perfectissimum.

THEMATA MEDICA
DE
BEANORUM, ARCHIBEANORUM, BEANULORUM ET CORNUTORUM QUORUMCUNQUE AFFECTIBUS ET CURATIONE.

Ad quæ Præsidente

Admodum Præcellenti & Exquisito

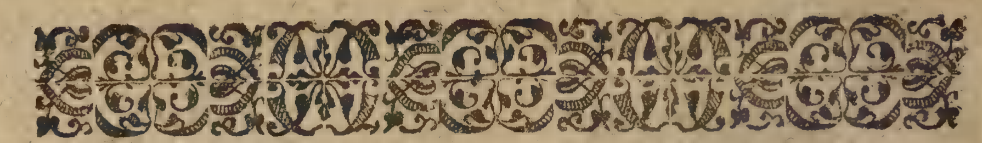
CORNELIO CERASTO CORNANO
Medico & Chirurgo Regio
Beanorum

RESPONDEBIT

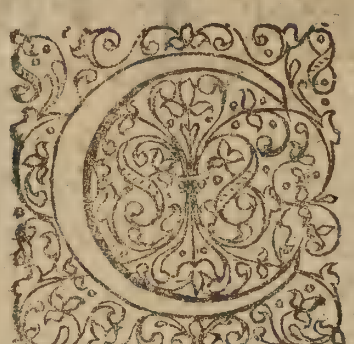
CARIOLLINUS TEVETIO CRUFENAS.

CORNANÆ.
Typis WOLFGANGI Blaß ins Horn.

DEPOSITORIBUS ET BEANORUM CHIRURGIS S.S.

Um hoc ſymptoma priſcis ſeculis fermè ignotum jam indies magis divulgetur, pluribus etiam adhuc Medicis ignotum malè curatur, ita ut ægri ſæpè ſuccumbant, aut pejores recidivas patiantur, operæ precium duximus, ob publicam utilitatem, ea quæ in praxi jam aliquot annis obſervavimus, hoc loco proponere, ut tam fœdæ luis accuratior pateat natura & curatio.

2. A nomine ideoq; rem auſpicabimur. Vocantur hi patientes Latinis, ut Ciceroni & Quintiliano Beani, Beanuli, & Archibeani, & à primario Symptomate Cornuti, licet diſtincturi ſimus in progreſſu ſermonis. Germanis Bachanten/ Pennahl/ Xanip/ Gehörnte/ Wilde/ quod vix cicurari poſſint, Geſchoſſene Eſeln. Græcis ἄσεν licet hoc nimis ſit generale. Hæbtæis ובית. Nos autem Grammaticis vocabula linquentes, ad pugnam tam ſævi hoſtis properamus.

3. Beaniſmus hic definiri poteſt, quod ſit ſymptoma actionis depravatæ facultatis principis à parentum ſemine & mala educatione, vel utriq; ortum ducens, & cornibus extra cranium exeuntibus ſe prodens.

4. Et licet multiplex ſit hoc ſymptoma & variè dividi poſſit: optima tamen diviſio eſt, in ARCHIBEANOS, BEANOS & BEANULOS.

5. Archibeani ſunt in quibus malum planè inveteratum, & cornua habent plurima, maxima, fœdi coloris, emedullata, tetrum odorem exhalantia, inæqualia, ramoſa, dura, aſpera, quadrata, nigricantia, liventia, longa, curva, & dicuntur POLYCORNES.

6. Beani mitiora quodammodo habent accidentia, cornua ut plurimum bina, eaq; media inter utroſq; liventia aut flaventia, aliquid habentia medullæ, & dicuntur BICORNES.

7. Bea-

7. Beanuli cornu Unicum saltem habent satis acutum, in medio plerumq; frontis, duorum aut trium cubitorum, idq; molle, glabrum, rotundum simplex rectâ sursum tendens, subflavi coloris, parum fœtens, copiosæ medullæ, &c. & hi appellantur MONOCEROTES.

8. De loco affecto inprimis sollicitos nos esse oportet, nam frustra aliâs in curatione sudabimus: est autem is cerebrum potissimum, & quidem membrana ipsius dura mater, quæ inde nomen habet, ubi etiam plerumq; desinit, licet ad radices oculorum quandoq; pertigisse referat Doctiss. D. Cajus Cornarius in sua praxi nondum edita fol. 20265126. Qui quoquè suspicatur corneæ tunicæ inde nomen migrasse.

9. Causæ hujus affectus multiplices, Aër sylvestris & obscurus, qualis est in scholis particularibus, ut sunt Lavingana, Lyncensis, &c. Item Dölpelhusensis, Bubendorfensis, Stockfischhusensis, Pickelhæringensis, aliquibus in locis Bavariæ, Sveviæ, & adhuc Misnæ, Grimmæ & Portæ. Item Halæ, Magdeburgæ, Brunsvigæ, Hildesiæ, Amstelrodami, Stetini, Lubecæ, Bremæ, Padelbornæ, Sawfurti, Stierfurti, Hasfurti, Servestæ, Breslaviæ, Ambergæ, Naunburgi, Dusseldorpij, Ultrajecti.

10. Apud varios varij cibi in causa sunt, & quidem ij qui crassum imò crassissimum generant succum, ut carnes animalium cornutorum, asinorum, asellorum marinorum, panis item scholasticus, caseus putridus, præsertim der Hasenkäß den die alten Weiber verkauffen/ fabæ & leguminâ reliqua, unde perspectus Pythagoras suos discipulos arcebat à fabis, cerevisia crassa &c.

11. Motus etiam hic recensendus. Nam videmus eos qui vagantes, cantantes, cursitantes, vociferantes, balantes, bacchantes, clamitantes, vorantes, potantes, ingurgitantes, mendicantes, hiantes, boantes, in curta tunica saltantes, nullum angulum intactum relinquunt, hoc malo potissimùm detineri, urgeri, torqueri. Sicècontra, qui in claustris, carceribus, cellis, ergastulis, angulis, cameris scholasticis tanquam pistrinis, mille repagulis, compedibus, vincti, catenait, serrati, ligati, servati, ob inopiam aëris purioris in hunc affectum prolabuntur, aut prolapsi confirmantur,

 12. So-

12. Somnus & hoc loco aliquid poteſt. Qui enim ex ijs glires; agunt, magis divexantur, ut noctu hiantes, ronchantes, ſternutantes, furzantes, cacantes, ſchnarchantes, &c. Hiantibus præſertim magis periculi ſubeſt, noctu enim animalcula, ut cimices, pulices, culices, tineæ, veſpertiliones os intrantes, irreptantes, permerdantes, & mentem perturbantes, divexantes, ſubtile ſerum exiccantes, & mala alia excitantes, miſellos hoſce aſellos miſellè excruciant & dilaniant. Idem quoq; de vigilia eſto judicium.

13. Excreta & retenta ſuum quoque in hoc affectu locum habent. Dum enim pulverem ſcholaſticum abſorbent, deglutiunt, imbibunt attrahunt, retinent, coquunt, aſſimulant, apponunt, magnum cornibus fulcrum addunt, ita etiam bono quoq; alimento excluſo & excreto fœces ſibi reſervant, & ſui infortunij authores exiſtnnt. Ex pathematis ſunt ira beanina, timor, für den wilden Groß vätern vnd für den Schlüſſeln/ut & virgis & alapis des Groſſen Schulfuchs / qui Archibeanorum omnium eſt pater, avus, abavus, atavus, proavus, vhr/vhr/ vhr Großaltvater vnd Rabbi, Khimmel, Pavor, mœſtitia, horror, rigor perturbatio, mentis, fruſtrati amores, quos ſequitur Deſperatio aſinina.

14. Proxima cauſa eſt lac maternum, mala educatio, Unde craſſi exhalantes fumi mentis ſedem occupant, quos dum fruſtra natura expellere conatur, tandem in duram & corneam ſubſtantiam converteus eam, extra cerebrum foras protrudit.

15. Signa. Primo prodit ſe intuitu Beauns, cornua enim gerit ſatis manifeſta & conſpicua extra pileum protuberantia, pulſus ipſi magnus, vehemens, celer, durus, plenus, frequens, inæqualis inæqualiter, bis vel ſæpius fericus ſerratus, caprizans omnium frequentiſſimus apparet. Urina craſſa, turbida, cruenta, fœculenta inſtar jumentorum cornutorum, plurima, fœtida & graveolens, rubra imò etiam nigricans, vel viridis, ſpumans, in qua volitant ranæ, cantharides, lacertæ, veſpertiliones, ſcorpiones, ſubſident ſpectra, capripedes. capræ ſaltantes, dracovolans, grandines, &c. Inveniuntur etiam ramenta cornuum, capita leporina, flatus retenti ſurſum tendentes, nolæ quæ pugni magnitudinem ferme æquant, & id genus alia tonitrua: torvis tuetur oculis, juxta illud: torva tuentibus hircis. Frons ipſi Simiæ aut

Aſini,

Asini, capilli recti, rigidi, crassi, wie ein Pfennigstrick/ impexi, qui findi possunt in 4. 5. 6. 7. & plures partes: caput quadrangulare, nigricans, exustum, calidissimum, durissimum, distortum, acutum, os hiulcum, instar proboscidis elephanti, dentes aprini, exerti prominentes, prolongi, crassi, oculi cyclopici, aures leporinæ, surdæ, collum picis instar niveum, barba aut nulla aut schustralis, inculta, squalens, horrentibus aspera dumis, nares curvæ, aquilinæ stumpfig/ wie die schnaasnasen / spirantes avernum, exhalantes Mephitim: facies planè Aesopica, Thersitica, Marcolphica: corpus deniq; totum...

Monstrum horrendum, informe, ingens, cui lumen ademptum.

16. Signalia moralia maximè hic notari debent, incessus ciconialis, secundum tabulaturam Belgicam, hinc inde nutans & ISTÆ & ISTÆ DOMUS MEÆ sunt innuens, gradus grallatorius, inrerdum testudineus vel formicinus, interdum velocissimus. Pallium etiam habent ægri ab uno latere dependens, quando domo exeunt pallium non statim applicant, sed postquam jam aliquot stadia vel jugera fuerunt emensi, de brachio, in quo instar virginis puerum recens natum baptismo deportantis, antè gestarunt, deponunt, & scapulas suas latas, ventrem sesquipede exstantem, abdomen insaturabile turgidum, inexplebile tegunt. Pallijs se quandoq; involuunt, seu subcingunt, in primis cum ex Gallijs veniunt, vel in nundinis Francofurtensibus Gallum viderunt. Ligulas circa collum pendentes aëri exponunt. Oculos habent Uranoscopi, manus gesticulationes histrionicas exercentes wie andere Fabelhansen vnd cornuti Vettern/ vociferationibus, coaxationibus, mugitu, rugitu, grunnitu, gannitu, boatu, belatu, latratu, ceu rustici temulenti implent omnia, templa, plateas; ædes, hospitia, cubicula, popinas, latrinas, fama, fora, quatuor mundi Elementa, imò cœlum, infernum & purgatorium, Limbum Sanctorum Patrum, summo quasi Jovi & Plutoni iusultantes. Canum etiam instar ipso meridie quemvis murum permingunt, præclari Diogenis Cynici imitatores, O MORES! O RES!

17. Nimis adhuc parum diximus, ipsorum modestia planè est immo-

immodesta, gregatim volant ut grues, catervatim discurrunt ut sues: mores ipsorum in mensa horrores aliorum, canini, vola utraq; illota (nam certis anni temporibus pro sua devotione & superstitiosa religione lavant manus) pro cochleari utuntur: os cibis & bolis infarctum & gravatum clamitationibns distendunt, quasi essent in balneo, muscas carnibus. caseis, panibus & patinis insidentes, veluti Justitiæ cultores singulari dexteritate ipsis solummodò propria, Cyclopicè, miserabiliter, horribilitet, immaniter, crudeliter, truculenter, fraudulenter, inhumaniter jugulant, decollant, excrutiant, exenterant, exossant, trucidant, dissecant, discindunt, diffindunt, diffringunt. Utroq; cubito tanquam firmis fulcris, aut Herculeanis (pius ultra) columnis innituntur, perforant orbes, quadras, cochlearia, boream naribus spirant, diductis hinc inde labijs resonando vorantes sues Bavaricos & Bohemicos imitantur; Et ad summam, deglutiendo tantam molem absumunt, ut si nova comparemus antiquis, ipsum Milonem Crotoniatem oporteret manere domi.

18. Doctrina pollent tam excellenti & multiloqua, ut in minimo ne cedant antiquis veteres Philosophos licet nunquam viderint tam exactè tenent, ut quamvis tyrones cum emeritis tamen pugnare ausint. Idem de reliquis esto judicium. Tot compendia, tot methodos, tot deniq; inveniunr nova, inaudita, inusitata, mirabundria, ut antiquitatem obscurare videantur, Sed interim tamen perpetuas lites agunt cum Prisciano & Ælio, proh DEUM!

> *Non mihi si linguæ centum sint, oraq; centum,*
> *Ferrea vox, omnes Bacchantum scribere formas*
> *Sufficerem.*

19. Amant quin etiam, quod mirum: an amentur, dubitamus satis, Interim tamen acquirunt aut quærunt potius amorem varijs modis, inter quos:

> *Cith ara schustralis est omni tempore talis:*
> *Qualis Bacchantum, magna cum voce balantum.*

Insuper canunt ad numeros & saltant per plateas, tantummodo

modo cum Beanis conversantur, similis enim gaudet simili, secundum versum:

Cornua fer tecum, si vis colludere mecum.

20. Ne cornua omnibus appareant, pileum, tametsi honestum virum prætereant, non detrahunt, sed ab alijs detrahatur, ille modicè extrema tangentes cornibus suis parcunt, & gravitatis Beanicæ specimina edunt. Imò magis fugiunt honoratum virum quàm Diabolus, quod ajunt, crucem, & aquam lustralem, aut annosam vetulam.

21. Cum diutius hæserimus in signis, prognostica breviora faciemus. Sciendum itaq; Archibeanos esse incurabiles. De Beanis rem esse lubricam; Beanulos autem bene curari posse. Incipiunt autem cornua foras exire circa tempus pubertatis, & post vigesimum primum vix eradicari possunt.

22. Et ne quis ridiculum existimet symptoma hoc incurabile esse, afferemus aliquot historias, quæ extant apud suprà citatum ornatiss. doctiss. & fide dignum Cajum Cornarium Centuria curationum 28. lib. 99. fol. 2163895120.

23. Primus patrum nostrorum memoria vixit Lobedæ ibidem scholæ minister, laborans hoc affectu, qui à Medicis omnibus pro desperato relictus miserè obijt, cujus hoc extat Epitaphium:

Heus tu qui præteris, gradum	*Hic dum vellet deponere*
Siste, considera fatum	*Cornua præ magno onere,*
Nefandum, miserabile,	*Propter ingentes mœrores,*
Durum, inexorabile,	*Et maximos dolores,*
Johannes Guck ins Muß genant	*Mortuus est, jacet in pace,*
Qui natus est im Hörnerlandt/	*Iam abi domum mox, & Tace.*

B. ANNOS. XL. M. II. D. V. VIII.
⊖ ANNO, M. DC. LI. VI. JULII.

---

24 Extat & aliud Lvaingæ cujusdam, qui post mille dolores miserè obijt ob putrescentia cornua & vermium in cavitate ipsorum multitudinem enatorum, hoc modo:

Hie

Hier liegt begraben Käß vnd Brodt/
Den hat ermordt der bitter Todt/
Die weil er glitten grosse Not/
An seinen Hörnern ohne Spott/
Sie seynd gewesen gantz Blutroht/
Vnd haben gestuncken wie ein Koht/
Darzu gwogen wol tausendt Loht/
Dem wol gnaden der liebe Gott.

25. Hoc nuper cuidam positum est:

BEANE.
QUI. PRÆTERIS.
LEGE.
ET. FRATRIS. FATUM
DOLE.
ARCHIBEANIS. S.

Natura quæ protruserat
Solers, & mihi dederat
Cornua, non volui
Deponere, sed renui
Opem juvantis Medici,
O miser & me perdidi,
Post putrefactis cornibus
Et intus natis vermibus
Summo dolore perij!
Cave Lector, cave tibi
Nunc mortuus hîc jaceo
Exemplum, quamvis taceo
Rogo, velis deponere
Ut releveris onere.

26. Meminimus quoq; nos legisse hoc Epitaphium Kerarstri Archibeani, Herbornæ in cæmeterio Cornutorum:

Si non

Si non fuissem arrogans
Et Cornuum perpes amans,
Non essem esca vermibus
Et mortuus cum cornibus.
Quare quicunque præteris
Si ictum hominem sequeris,
Ne cornu rogo teneas
Et sicut ego pereas.

27. Hoc præterita septimana mihi missum ab amico, positum est cuidam verè mortuo in gymnasio Stetinensi, Brennensi.

Hic conditur Tremellius
Cum grossiculo nasiculo,
Superbus decem cornibus
Quadrato conditorio.
Nam qui quadratis cornibus,
Quadrata fronte & pedibus,
Quadrata lingua & auribus,
Et qui quadrato ore,
Et qui quadrata voce
Quadratis adest vermibus,
Abi homo vidisti mirabundria,
Si te manes quadrati audiant
Quadratis cornibus te projiciant.

28. Ut igitur his omissis ad curam nos convertamus, tres hosti phalanges objiciemus, Diætam, Pharmaciam & Cheirurgiam.

29. Aer eligendus purus, subtilis, lucidus, à Beanorum sylvis, collegijs, latibulis, antris, casis, tugurijs valdè remotus. Inprimis laudatur ille qui est Ingolstadij, Helmstadij, Jenæ, Lipsiæ, Marpurgi, Heidelbergæ, Francofurti, Coloniæ, Witebergæ & similibus in locis, Huic aeri, modò consultum sibi velint, aliquot annis assvescant, necessum est.

29. Cibus sit tenuis, concoctu facilis, inprimis medicamentosus, ut inferiùs in Pharmacia dicetur: poterunt etiam singulis

diebus ter propinari urſæ, item canes villoſi, moroſi, rabioſi, ut moloſſus, hylax, lyciſca, artocreati, ex farina fuliginoſa ſubacto incluſa, oder den Eulenſpiegel in einem gälben Brüe. Potus parcus, vinum aquoſum, laurum, coventum, raſtrum, Juncker/ Guckguck/ Püffel/ Klappit/ Glatſch. Notetur hic verſiculus Lipſ.

Ein Topff *ſcherpentum*, Zween *raſtrum*, ſpang *coventum*.

30. Aqua in qua caudæ murinæ, aures leporinæ, podex atque ungues aſini ſunt decocta. Vino primo anno curæ omninò abſtineant, ſub finem primi & ineunte ſecundo confortationis loco in prandio parùm concedatur. Tertio mediocriter admittatur. Nam non convenit ipſis antequam corpus à cruditatibus ſcholaſticis ſit benè purificatum, Beanos enim

Vina parant aſinos, faciuntq; hos fuſtibus aptos.

31. Somnus, vigilia, motus & quies mediocria omnia.
32. In excretis & retentis maximè ſtudeant Retentioni, taceant ſcilicet, audiant ſtudioſos, ſilentium Pythagoricum obſervent, nec quicquam niſi bene noverint, effutiant & excernant.
33. Pathemata animi fugiant ſuprà dicta. Conceduntur ipſis humilitas, humanitas, obſervantia erga ſtudioſos, diſcendi ſtudium & diligentia. Obtrectationes & objurgationes alioum modeſtè audiant, & ſecundum has vitia ſua paulatim emendent.
34. Tria propoſita nobis habemus, ſubtractionem humoris morbifici, ablationem cornuum, & deniquè confortationem cerebri. Quod ut melius aſſequamur, craſſos primùm attenuabimus & præparabimus humores, ut ſyr. de axungia rotæ, ſyr. de ſpecillis, ſyr. de ſagittis, ſyr. de falce meſſoria, ſyr. de novacula, qui omnes in noſtris officinis præparati habentur. Imprimis autem convenit ſyrupus de multiplici infuſione fuſtium, ſimplex vel qui melior eſt compoſitus, qui aromatiſetur claviculis ferreis q. ſ. exhibeantur cum decocto ferularum, bruſci, paliuri. Herbæ poſt coctionem, vel quod melius, recentes capiti arctiſſimè applicentur & alligentur, habent enim ſingularem vim in digerenda materia craſſa & emoliendis cornibus. Doſes ſyru-

porum

porum pro Medici judicio ad ægri tolerantiam augeri minuive possunt.

35. Purgabitur optimè materia præparata pilulis de baccis ovinis, asininis, globis equinis, suillis, quadris vaccinis, de dumis, fustibus, rastris, vomere, bibente, tridente. Pilulæ quæ ore saltem retentæ vehementer & mirè purgant ex præsegminibus ungularum equinarum, corij, stercore columbino, anserino, felino, canino, &c. Veteramenta & corrigia calceamenti trochiscata. Commendantur præ reliquis pil. de ligno buxi, pinastri, ilicis, abietis, tornentur ad magnitudinem juglandis, deglutiantur singulis manè numero XXXV. plus minusvè. Si æger aversetur, conchylijs involvat, aut visco obducat, asperso pulvere nostro cordiali, de quo alibi diximus.

36. Generalibus præmissis speciales succedunt evacuationes, quæ fiant Errhinis, sternutatorijs, nasalijs, Apophlegmatismis, masticatorijs, ex ficubus equinis, radice liripipij, radicibus a b c d, cranio equino, aut asinino, caudis murinis, glirinis, bovinis, vaccinis, leporinis, ovinis, felinis, corvinis, caprinis, cancrinis, mustelinis, leoninis, camelinis, elephantinis, talpinis, agninis, aprinis, arietinis, caballinis, hircinis, hædinis, lupinis, vulpinis, porcinis, taurinis, vervecinis, ursinis, vitullinis. Imò & rostris avinis, accipitrinis, aquilinis, anatinis, anserinis, columbinis, corvinis, cuculinis, ficedulinis, graculinis, gruinis, gryphinis, merulinis, milvinis, palumbinis, pardalinis, passerinis, sturnininis, vulturinis.

37. Nec parùm laudantur gargarismata ex decoctione albi græci, medullæ intestini recti animalium ruminantium, ut vaccarum, boum, &c. Decoquantur ad tertias, dulcorentur felle lucij piscis, murænæ, canis marini, hippotami Indici.

28. His ita peractis in revulsionibus magna spes posita est, quæ fiunt compedibus, verberibus, virgis, alapis, pene bovis exsiccato & subula benè longa condito, Mit einem Ochsenfiesel/ flagellis, fustibus, laqueis nauticis, clavis Herculeanis, rastris, venabulis & similibus ingenijs, quæ prudenti Medico committimus.

39. Cornua jam antequam eradicantur emollienda erunt, quan

 tum

tum fieri poteſt, medicamentis emollientibus, quorum quædam ſupra recenſuimus, præſertim commendatur penis bovinus ſuprà dicto modo præparatus, & ante cibum, vel etiam ſæpius applicatus ſumma vi & induſtria, vicem quoq; ejus ſupplere poſſunt mallei majores fabrorum, ligna decem pedes longa, quatuor craſſa, cingula ferro aromatizata, libræ tres quatuorve plumbi filo craſſo adpenſæ & applicatæ, &c. Poterit etiam caput incudi, ſubmitti aut prælo includi ad horas 5. aut 6. Pileolum ſeu cucupham, ſi adhiberi opus ſit, fiat ex 90. aut 100. libris plumbi, indus obducatur pelle hiſtricis aut erinacei, applicetur ſingulis manè per horas 3. aut 4. æger abſtineat à ſomno, laboribus, & domi maneat nec ſedens, nec jacens, ſed ſtans potius, vel cubito innitens.

40. Et jam tempus acerrimum aggredi hoſtem. Ægro manibus poſt terga revinctis ut & pedibus, caput inter binas antennas tam arctè collocetur, ne id movere poſſit, cui genibus nitenti debita ratione Cheirurgus ſerra primò majores ramos, dein dolabra & lima ſi opus ſit, relliquias auferat.

41. Si verò poſſit, quod melius erit, ablata pelle & nudato cranio, forcipe radices funditùs extrahat, vel aqua forti abſumatat, ne quid reliquum maneat, quod viciſſim expullulare poſſit.

42. His peractis ferramento candente, ſi malum inveteratum ſit radices perurat, ne recreſcant, ſalem ſapientiæ ori imponat, habet enim hic mirabilem virtutem, & prohibet, ne radices putreſcentes cerebro noceant, putrefactas quin etiam fortiter expellit, & naturam priſtinæ reſtituit integritati: cui adjungi quoq; debet vinum capiti infuſum, quod eadem facit.

43. Hoc loco annotandum eſt, quibusdam etiam maximum dentem, Beaninum dictum, moleſtum eſſe, qui easdem habet cauſas & naturam ut cornua, quem ſimili modo dexter curabit Cheirurgus.

44. Poſt ablationem in lecto collocetur æger, urticâ Romanâ ſtrato, in quo jejunus quieſcat per 46. dies, & ſingulis diebus quater lectus mutetur, pelle aſinina diligenter tegatur, capite leporinis exuvijs inſuto, ſudor ipſi provocetur loris, haſta regia,

gia, &c. Amuleti vice ad collare nolis refertum maxillæ asini, equi, cameli, Rhinocerotis, oder ein paar Lasterstein/appendantur, Hæc enim singulari antipathia hoc symptoma longè propellunt.

45. Cum verò rarò, imò nunquam planè auferri possit, præservativis opus erit, ne revertatur affectus. Miris modis prodest theriaca Beanorum, quam descripsimus in nostra practica majori, quæ singulariter pugnat cum affectione, quam hortamur, ut omnes pharmacopœi in suis officinis ob maximam necessitatem paratam habeant. Proderit quoq; album Græcum trochiscatum, confectiones ferularum & roboris quercini, condita cotis & silicis, morselli ex aloe, colocynthide, diagridio, asa fœtida in tabulis, &c.

46. Conclusionis loco Empiricum hoc adjiciemus, quod celeberrimus Rabbi Moses Chaldæus & Caballista in Asia, Africa, Europa & America in multis hominum millibus probavit, quod medicamentum facit, ut nunquam recrescant cornua, quod gratis communicamus misellis hisce Asellis, est autem tale:

℞ *Saburræ* ℔ xii.
Mercurij sublimati ℔ x.
Squamæ aeris
Fuliginis Caminiana ℔ viij.
Balsami Beanorum ℔ vj.
Scarabæorum
Locustarum
Cantharidum
Cimicum ana ℔ iiij.
Vitri Veneti pulv. ℔ ij.
Fungorum ℔ j.
Diagridij ℥ rj. & G. ij.
Opij
Cicutæ ana ℔ j.
Gypsi
Auripigmenti ana G. j. ß.

Comminutis comminuendis.

℞. *Fæturæ Ranarum*
Axungiæ rotæ
Visci ana q. s.
Misce. F. Electuarium

Signetur Bachanten Latwerg.
Dosis cochl. xxvij.
Singulis manè ventriculo jejuno decem horis ante pastum sumatur.

COROLLARIA.

I.

AN hic affectus etiam cadit in ſexum fœmininum? A. licet rarius eveniat, teſte Hipp. Aph. 26. ſect. 1. Gal. 15. Meth. c. 3. Talicotio lib. 6. quæſt. Cheirurg. quæſt. 17. ratio in promptu eſt, quia cum hic ſexus ſit habitus mollioris, & calorem habeat mitiorem, materia non poteſt in tantum indureſcere, nec calor eam per duriſſimum Cranij os expellere: faciliori igitur via onus hoc ad mammas ablegat, & reliquias menſes expellit. De qua re latiùs in praxi noſtra egimus, quò lectorem ablegamus.

II.

An in hoc malo ſit vena tundenda? N. Ob ſummam cacochymiam. Si tamen adſit plethora, in phlebotomiæ locum ſuccedent, hirundinum more, Baſiliſci, viperæ, ſcorpij, colubri, hydri, lacertæ, dracones, bufones, cæciliæ, ſalamandræ, & ſimilia applicata. Fiant autem hæc ♄ exiſtente in Sphæra octava ad præſepe aſelli cum ☍ aut □ ♂

III.

An cornua reſecta uſum habeant. A. Primò in Medicina. Præparata enim ad modum Cranij humani, pulveriſata & Beanis paroxyſmi tēpore ad ℔ ſ. ℞. adminiſtrata, ſudores egregiè promovent. In Archibeanis ubi res eſt deſperata, ſingulis manè ſumpta curæ palliativæ vicem gerunt; Beanulis condimenti inſtar præſcribuntur. Si quoq; mater tempore geſtationis & lactationis frequenter hiſce cornibus utatur, fœtum ab hiſce planè immunem enitetur: ut enim ſcorpius ſuæ plagæ eſt remedium, ita etiam ſingulari antipathia cum affectibus Cornutis

pugnare

pugnare hæc creduntur, teste Alberto Magno in secretis. Deinde habent alium quoq; usum, fiunt ex hisce, dentium, aurium, & linguarum scalpella, manubria, cultraria, amuleta, pocula, annuli, arcus, siphones, globuli, lagenæ, inductoria, Tittenfässer/ Pinal Sandtbüxen/ ꝛc. *Omnia Beanorum utilitati accommodißim, quæ judicio industrij artificis relinquenda ducimus.*

IV.

An definitio hæc sit perfecta, Beanus est Animal nesciens vitam Studiosorum? Aff.

V.

In quo prædicamento reperiatur Beanus? R. in omnibus, quia est super omnia & transcendens.

VI.

Cornua Beani & alius cornuti Animalis an differant specie? N. Coll. Conimb. c. 6. quæst. 8, art. 9. §. Beanus.

VII.

Possuntne homines etiam dici? Respondetur posse, sed impropriè & latè sumpta significatione, eodem modo quo mantaci, phrenetici & stulti, homines dicũtur, in quibus tamen ratio, qua homo à bruto differt, planè occulta imò sepulta delitescit.

IIX.

Utrum debeant admitti ad conversationes studiosorum, & hic utiliter quæritur? Resp. distinguendo. Qui enim curabiles sunt, & jam sub Chirurgi fuère manu, cur non admittantur? Imò cum magna ipsorum fiet hoc utilitate, Incurabiles autem ablegentur ultra Garamantas & Indos, aut ad Ætnæos fratres, quibus in ferendis carbonibus usui esse possunt. Nihil etiam in his tentandum auxilij, ne præsidia diffamentur, quæ multis fuère saluti.

TANDEM. VOS. QUI. FELICI. MANU HUMANO. CONSULITIS. GENERI.

ET.

ET. PRÆCLARA. METAMORPHOSI. EX-
URSO. APRO. TIGRIDE. LEONE.
ASINO. IMO. QUAVIS. FERA.

HOMINEM. REFORMATIS.
IMPENSE. ROGAMUS.

UT. CANICULARES. HOSCE. SALES
BENIGNE. ACCIPIATIS.

BEANUM. TE. AUTEM. HORTAMUR.
QUI. HÆC. LEGIS.

VT. E. JOCIS. SERIA. ADDISCENS.
MENDAS. EMENDES. VITÆ.

ET BEANINIS DEPOSITIS EXUVIIS
STUDIOSO INDUARIS.

SIC TIBI DEMUM NOSTRA HÆC
VERE PLACEBUNT.

SIN MAVIS,

TUO PERICULO BEANUS SENE-
SCAS LICET.

ET AD GRÆCORUM π. ACTÆON
ABEAS. Zum Sawerbrunnen.

VALE.

